

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115212711
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7115212711.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu X.. S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom H., R. XXXX/XX proti žalovanému Železnice SR so sídlom v Bratislave, v skratenej forme „ŽSR" so sídlom v Bratislave, Klemensova 8, IČO: XX XXX XXX, o náhradu ušlého zisku s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15C 226/2015-659 zo dňa 15. marca 2018 a proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 15C 226/2015-709 zo dňa 25. apríla 2018

rozhodol:

- I. O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výrokom rozsudku o nevyhovení návrhu žalobcu na opravu zápisnice, ako aj o nepripustení zmeny žaloby (prvý a druhý výrok).
- II. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby a náhrade trov konania (tretí a štvrtý výrok).
- III. O d m i e t a odvolanie žalobcu proti uzneseniu.
- IV. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Návrhu žalobcu na opravu zápisnice o pojednávaní zo dňa 6. 3. 2018 s a n e v y h o v u j e.
- II. Zmenu žaloby v zmysle podania zo dňa 22. 2. 2018 a 14. 3. 2018 n e p r i p ú š ť a.
- III. Žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania je nárok žalobcu proti žalovanému titulom zaplattenia ušlého zisku za obdobie od 01.08.1998 do 1.8.2002 vo výške 1.589.744,- Sk, za obdobie po 1.8.2002 v sume 33.119,70 Sk, úrokov z omeškania od 1.8.2002 do zaplattenia vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z ušlého zisku, ušlého zisku za obdobie od 1.2.2001 do 1.8.2002 vo výške 2.439.822,- Sk, za obdobie po 1.8.2002 v sume 135.546,- Sk a úrokov z omeškania od 1.2. 2001 do zaplattenia vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z ušlého zisku , ako aj náhrada trov konania, bez náhrady nemajetkovej ujmy.

3. Odvolací súd z hľadiska ustálenia predmetu konania vychádzal z rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 26. 11. 2013 č.k. 34C/108/2002-709, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplattenie nemajetkovej ujmy vo výške 500 000,- Sk zamietol a žalobu o náhradu ušlého zisku za obdobie od 1. 8. 1998 do 30. 6. 2000 rovnako zamietol pre žalovaným vznesenú námietku premlčania, pričom vo zvyšku žalobu o

náhradu ušlého zisku za obdobie od 1. 7. 2000 do 31. 3. 2003 s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie.

4. Odvolací súd preto s poukazom na odôvodnenie hore citovaného rozsudku súdu prvej inštancie uvádza, že správne predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003, aj keď uznesením zo dňa 22.2.2018 č.k. 15C/226/2015-559 súd zmenu žaloby navrhnutú žalobcom na pojednávaní zo dňa 29.9.2015, podľa ktorej žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk vo výške 125.068,51 eur za obdobie od 1.7.2000 do 30.3.2003 s úrokom z omeškania vo výške 17,5% zo sumy 125.068,51 eur od 1.4.2003 do zaplatenia, nepripustil podľa § 143 CSP v kontexte aj ďalších zmien žaloby a ich nepripustením súdom prvej inštancie, keďže do vydania týchto uznesení, bol zákonne predmet konania ustálený titulom ušlého zisku za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003 a preto súd prvej inštancie zákonne rozhodol o nepripustení zmeny žaloby len za obdobie po 31.3.2003 (viď v tomto znení aj bod 32 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.8.2017 č.k. 3Co 377/2016-297). Uvedené procesné pochybenie súdu prvej inštancie ale nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a naplnenie odvolacích dôvodov v zmysle ust. §365 ods.1 písm.b) a d) CSP.

5. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 22. 2. 2018 žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, podľa ktorej 1) žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1. 7. 2000 do 1. 8. 2002 v sume 27 484,28 Eur (827 991,65 Sk) a ušlý zisk za obdobie od 1. 8. 2002 do 31. 3. 2003 v sume 7 695,60 Eur (231 837,90 Sk) plus úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny 27 484,28 Eur počnúc od 1. 8. 2002 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny 7 695,60 Eur počnúc od 1. 4. 2003 do zaplatenia a 2) žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1. 2. 2001 do 1. 8. 2002 v sume 80 987,25 Eur (2 439 822,- Sk) a ušlý zisk za obdobie od 1. 8. 2002 do 31. 3. 2003 v sume 35 995,42 Eur (1 084 436,80 Sk) plus úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny 80 987,25 Eur počnúc dňom 1. 8. 2002 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny 35 994,42 Eur počnúc dňom 1. 4. 2003 do zaplatenia.

6. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 14. 3. 2018 žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby, podľa ktorej 1) žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1. 7. 2000 do 31. 5. 2002 v sume 88 280,- Eur plus úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny vo výške 88 280,- Eur počnúc dňom 1. 4. 2003 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia; 2) žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1. 6. 2002 do 31. 3. 2003 v sume 36 500,- Eur plus úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z istiny vo výške 36 500,- Eur počnúc dňom 1. 4. 2003 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia; žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi všetky trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Žalobca žalobu odôvodňoval tým, že dňa 21.12.1996 uzavrel so žalovaným nájomnú zmluvou č. XXX-XXX/XX, ktorou žalovaný prenajal žalobcovi ako nájomcovi a spolunájomcovi X.. S. K. nebytové priestory v budove železničnej zastávky Humenné - mesto, ktoré sú opísané v čl. II bod 1, 2 a 4 nájomnej zmluvy. Neskôr žalovaný napriek nesúhlasu žalobcu a bez jeho vedomia dal do nájmu nebytové priestory iným podnikateľským subjektom a X.. K.. Uvedeným konaním žalovaný spôsobil žalobcovi škodu vo forme vyčísleného ušlého zisku, nakoľko žalovaný zabránil žalobcovi v podnikaní v uvedených priestoroch, čím je konanie žalovaného v rozpore s článkom III nájomnej zmluvy.

8. Žalovaný vo vyjadreniach uviedol, že uzavrel dňa 21.12.1996 ako prenajímateľ a vlastník budovy so žalobcom nájomnú zmluvu č. 512-037/96, ako aj s X.. K. na strane nájomcov. Predmetom zmluvy bol prenájom objektu v budove železničnej zastávky Humenné - mesto, nebytové priestory, ktoré boli opísané v článku II zmluvy, pričom nebolo v zmluve jednoznačne určené, ktoré konkrétne priestory, bude ktorý nájomca užívať. Táto skutočnosť bola ponechaná na dohode nájomcov a žiadny z účastníkov zmluvy nemal proti takejto dohode námietky. Jednalo sa o solidárny záväzko-právny vzťah, čo vyplýva z článku IV ods. 7 uzatvorenej zmluvy a sám žalobca solidaritu nepopieral. Nebytové priestory boli obom nájomcom odovzdané a vzhľadom na solidaritu mohli byť odovzdané ktorémukoľvek z nájomcov, keďže bolo na ich dohode, ako s nimi naložia. Ak žalobca tvrdí, že nebytové priestory mu neboli odovzdané, hoci ich užíval, mala žaloba smerovať voči solidárnemu nájomcovi, X.. K.. Žalobca si nemohol uplatňovať nájomné od tretích osôb, lebo priestory mal v nájme spoločný nájomca žalobcu X.. K. s tým, že žalovaný nedal všeobecný generálny súhlas na podnájom prenajatých priestorov tretím osobám do podnájmu.

9. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 28. 9. 2015 sa vyjadril, že ušlý zisk a jeho výpočet vyplýva z právne relevantných skutočností, keďže dňa 20. 4. 1998 uzavrel s f. NIKÉ spol. s r.o., Panenská 7, 812 30 Bratislava, IČO: XX XXX XXX Zmluvu o podnájme č. 1/98, ktorou dal do podnájmu priestory na 1. nadzemnom podlaží budovy Železničnej zastávky Humenné - mesto, na dobu neurčitú. Dodatkom č. 1 k zmluve o podnájme zo dňa 17. 3. 1999 bolo zmluvnými stranami dojednané, že za 100 m2 prenajatej plochy, bez rozdielu ich využitia, podnájomca mu zaplatí sumu 120 000,- Sk za rok, teda mu zaplatí sumu 1 200,- Sk/rok/m2. Zmluvou o prevode práv a povinností z nájomnej zmluvy uzatvorenej prevádzajúcim f. NIKÉ spol. s r.o., Panenská 7, Bratislava a nadobúdateľom f. EURO TIP s.r.o., Panenská 7, Bratislava, došlo k prevodu práv a povinností na nadobúdateľa. Ako nájomca súhlasil s touto zmluvou o prevode práv a povinností za podmienky, že s tým bude súhlasiť žalovaný. Na základe prehlásenia zo dňa 16. 1. 2000 podal žalovaný o súhlas so zmenou podnájomcu. Na uvedenú žiadosť zo dňa 17. 1. 2000 reagoval žalovaný tak, že dal dňa 24. 1. 2000 súhlas k tejto zmene. Dňa 3. júna 2002 medzi zmluvnými stranami došlo dodatkom č. 2 k zmene dojednaných podmienok k zmluve o podnájme nebytových priestorov zo dňa 20. 4. 1998 tak, že nájomné vo výške 120 000,- Sk/rok za 100 m2 podlahovej plochy sa mení na 132 000,- Sk/rok/za 100 m2, teda že podnájomca žalobcovi zaplatí nájomné vo výške 1 320,- Sk/m2/rok. Dňa 23. 6. 2003 obdržal od podnájomcu EURO TIP s.r.o., Bratislava odstúpenie od zmluvy zo dňa 20. 4. 1998 z dôvodu, že prenajaté priestory sa stali dňa 12. 6. 2003 nespôsobilými na dohodnuté užívanie. Na základe uvedeného žalobca mal za to, že ak mu žalovaný neodovzdal do nájmu 839,09 m2 podlahovej plochy v zmysle nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX uzatvorenej dňa 21. 12. 1996, v dôsledku toho tieto priestory nemohol dať od 1. 7. 2000 do prenájmu tretím osobám napr. tým tretím osobám, ktoré v týchto priestoroch podnikali do 1. 2. 2001 a žalovaný mu spôsobil škodu za obdobie od 1. 7. 2000 do 30. 3. 2003 vo forme skutočne dosiahnuteľného ušlého zisku v sume 79 429,88 Eur, čo je majetkový prospech vo forme nájomného z prenájmu tretím osobám, o ktorý prišiel jeho protiprávnym konaním len preto, že žalovaný sám chcel napriek platnej nájomnej zmluve dosahovať zisk vo forme nájomného z týchto neplatných zmlúv o nájme, ktoré uzavrel po 1. 2. 2001 s tretími osobami a taktiež s X.. S. K.. Žalobca mal za to, že preukázal splnenie všetkých podmienok zodpovednosti za škodu vo forme ušlého zisku v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá mu vznikla tým, že došlo žalovaným k protiprávnemu konaniu, keď mu nevydal 839,09 m2 prenajatých nebytových priestorov prináležiacich podľa čl. I bod č. 2 a čl. II bod č. 1, bod č. 3 a bod č. 4 a čl. III nájomnej zmluvy, a týmto protiprávnym konaním žalovaného došlo k znemožneniu uplatniť majetkové právo podľa nájomnej zmluvy na ročné nájomné za obdobie od 1. 7. 2000 do 30. 3. 2003, v hore uvedených sumách od tretích osôb, ktoré boli do 1. 2. 2001 v podnájme B. X.. S. K. a po 1. 2. 2001 do 30. 3. 2003 tieto tretie osoby vrátane X.. S. K. boli v neplatnom priamom zmluvnom vzťahu so žalovaným. Z týchto nájmov poberal žalovaný nájomné, t.j. dosahoval zisk - majetkový prospech, keďže žalobca bol oprávnený nájmomnou zmluvou tieto priestory užívať. Týmto protiprávnym konaním žalovaného došlo k zmareniu účelu dojednaného v čl. III nájomnej zmluvy a teda k vzniku škody, ktorú mu spôsobil žalovaný, nakoľko svojím konaním žalovaný zasiahol do priebehu deja, ktorý by u žalobcu viedol k zisku.

10. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v znení intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu č.k. 3Co 377/2016-397, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle článku 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku, §2, §3 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, § 373 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ.), § 379 ObZ. a to potom, čo nepripustil v zmysle § 143 ods. 1 CSP zmenu žaloby v zmysle podaní žalobcu doručených súdu prvej inštancie dňa 22.2.2018 a dňa 24.3.2018, nakoľko výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, s čím odvolací súd sčasti nesúhlasí, keďže predmetom konania do tej doby bol nárok žalobcu titulom ušlého zisku za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003 (viď body 3 až 5 odôvodnenia tohto rozsudku), s apelom aj na čl. 2, čl. 4, čl. 11 ods. 2, čl. 16 a čl. 17 Základných princípov CSP a zachovanie právnej istoty strán sporu.

11. Súd prvej inštancie v zmysle právneho posúdenia veci titulom ušlého zisku správne za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003 konštatoval, že porušenie právnej povinnosti musí preukázať poškodená strana s odkazom na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a ČR. Uviedol, že žalobca žalobou uplatnil nárok na náhradu škody v podobe ušlého zisku v dôsledku porušenia povinnosti žalovaným, ktorý dal do prenájmu nebytové priestory iným podnikateľským subjektom s tým že po ustálení výšky ušlého zisku, vychádzal z doplnenia žaloby zo dňa 22.7.2002 a konštatoval, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že účastníci zmluvy, t.j. žalobca a žalovaný uzavreli platnú zmluvu o nájme nebytových priestorov č. 512-037/96 o nájme a prenájme nebytových priestorov podľa zákona č. 116/1990 Zb. v platnom znení

dňa 21.12.1996 (čl. 6-9) v spise sp.zn. 34C 108/2002) s tým, že nájomná zmluva bola na strane nájomcu uzavretá aj s ďalším spolunájomcom X.. S. K., bytom Humenné, Osloboditeľov 98, IČO: XXX XXX XX (článok 1 nájomnej zmluvy) s predmetom nájmu t.j. objektom Železničnej zastávky Humenné - mesto , o celkovej výmere 1274,35 m2 podlahovej plochy.

12. Súd mal za preukázané, že žalovaný nájomcom odovzdal do prenájmu 798,57 m2 podlahovej plochy, čím predmetom nájmu boli priestory špecifikované v článku II uzavretej nájomnej zmluvy, teda príchodová a odchodová hala o rozlohe 153,95 m2, PNS o rozlohe 13,20 m2, šatňa PNS o rozlohe 4,72 m2, predajná plocha o rozlohe 195,80 m2, chodba o rozlohe 17,70 m2, šatňa o rozlohe 12,90 m2, kancelária o rozlohe 11,60 m2, brusiareň skla o rozlohe 11,60 m2, chodba o rozlohe 11,40 m2, predsieň o rozlohe 3,56 m2, šatňa o rozlohe 1,62 m2, foyer o rozlohe 12,48 m2, predsieň o rozlohe 84,17 m2, WC o rozlohe 4,13 m2, malá zasadačka o rozlohe 7,80 m2, veľká zasadačka o rozlohe 20,90 m2, výťah o rozlohe 171,60 m2, strojovňa výťahu o rozlohe 1,08 m2, pripravovňa občerstvenia o rozlohe 15,58 m2, sklad o rozlohe 9,24 m2, šatňa personálu o rozlohe 4,75 m2, sklad o rozlohe 10,40 m2, predsieň o rozlohe 3,70 m2, WC o rozlohe 7,80 m2, bufet o rozlohe 47,47 m2, príručný sklad o rozlohe 8,05 m2, manipulácia o rozlohe 22,10 m2, predsieň o rozlohe 4,42 m2, sprcha o rozlohe 1,78 m2. Ďalej nájomcom boli odovzdané do bezplatného prenájmu priestory - WC muži o rozlohe 19,60 m2, predsieň o rozlohe 3,43 m2, predsieň o rozlohe 4,37 m2, WC ženy o rozlohe 11,20 m2 (článok II nájomnej zmluvy). Zmluvné strany dohodli, že za užívanie celého prenajatého nebytového priestoru zaplatia dohodnutú cenu 200,- Sk za m2 za rok, t.j. celkovo za prenájom nebytových priestorov zaplatia sumu 159 714,- Sk za rok (článok IV bod 1 nájomnej zmluvy). Obaja nájomcovia uzavreli zmluvu o nájme nebytových priestorov ako solidárni nájomcovia podľa článku IV bod 7 nájomnej zmluvy. Podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy nájomca mohol prenechať prenajatý nebytový priestor do podnájmu ďalším osobám po predchádzajúcom písomnom súhlase ŽSR. Iný obsah nájomnej zmluvy ani nájomného vzťahu nebol medzi sporovými stranami namietaný ani tvrdný.

13. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že na strane žalobcu ako aj na strane žalovaného išlo o podnikateľov a preto ich vzťah súd prvej inštancie posudzoval v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ s odkazom na § 261 ods. 1 ObZ s rozsahom náhrady škody v zmysle § 379 až § 381 ObZ ,pričom všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ObZ je upravená v ust. § 373 až 386 ObZ.

14. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nájomný vzťah, ktorý bol sporovými stranami založený nájomnou zmluvou skončil uplynutím výpovednej lehoty na základe platnej výpovede doručenej prenajímateľom ku dňu 31.3.2003 a to s odkazom aj na citované rozhodnutia súdov t.j. právoplatný rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 16.11.2004 č.k. 6C 175/2003-142, rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 4.11.2016 sp.zn. 15C 261/2015 a právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 15.6.2011 č.k. 26C 55/2006-460.

15. Čo sa týka naplnenia zákonného predpokladu v zmysle § 373 ObZ, podľa ktorého žalovaný bez jeho vedomia a súhlasu dal do podnájmu nebytové priestory iným podnikateľským subjektom, čím znemožnil žalobcovi dosahovať ušlý zisk, súd prvej inštancie uzavrel, že na strane žalovaného absentuje akékoľvek preukázané porušenie záväzkovoprávneho vzťahu vyplývajúceho z uzatvorenej nájomnej zmluvy, resp. z porušenia iných povinností stanovených zákonom, v príčinnej súvislosti s ktorými by vznikla žalobcovi ujma v majetkovej sfére žalobcu spočívajúca v tom, že u žalobcu nedošlo v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu jeho majetkových hodnôt, ktoré by sa dalo očakávať s prihliadnutím na pravidelný priebeh veci, keďže vo veci absentoval nedostatok skutkových tvrdení dôsledkom neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu, pokiaľ ide o preukázanie základných zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu ušlého zisku a preto žalobcom uplatňovaný nárok je nedôvodný s tým, že rovnaký právny názor vyslovil v konaní o určenie neplatnosti posudzovanej nájomnej zmluvy a o zaplatenie ušlého zisku už odvolací súd v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.10.2017 č.k. 14Co 16/2017-756 v bode 26.

16. Súd prvej inštancie apeloval na to, že písomný súhlas udelený žalovaným žalobcovi na prenájom nebytových priestorov tretím osobám vyžadovaný podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy žalobca súdu nepredložil, pričom existenciou právneho vzťahu vo vzťahu k tretím osobám tzv. písomný súhlas žalovaného s prenechaním prenajatého nebytového priestoru do podnájmu iným osobám vyžadovaný nájomnou zmluvou, žalovaný nedal žalobcovi všeobecný súhlas na prenájom nebytových priestorov tretím osobám a preto nemožno hovoriť o vzniku ušlého zisku u žalobcu, keďže v zmysle uzatvorenej

zmluvy o nájme a podnájme nebytových priestorov zo dňa 21.12.1996, žalobca mohol prenajať nebytový priestor do podnájmu ďalším osobám len po predchádzajúcom písomnom súhlase žalovaného podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy a to aj s poukazom na to, že z rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 1.2.2001 sp.zn. 11C 1285/2000 o vypratanie nebytových priestorov a určenie neplatnosti nájomnej zmluvy (viď bod 58 na str. 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku) je zrejmé, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť proti žalovanému v 1. rade X.. K., pretože tento svoj nárok uznal u žalovaného ŽSR písomne.

17. Súd prvej inštancie zamietol ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov, keďže nemali vo vzťahu k uplatnenému žalobnému nároku žiadny právny význam.

18. Súd prvej inštancie v zmysle ust. § 99 ods. 1 CSP, § 52 ods. 1 až 5, ods. 7 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších právnych predpisov, návrhu žalobcu v písomnom podaní zo dňa 14.3.2018 na opravu zápisnice z pojednávania konaného dňa 6.3.2018 nevyhovel z dôvodu, že žalobca bol prítomný na pojednávaní, podstatný obsah výpovede bol hlasite diktovaný do diktafónu v súlade s prednesenými výpoveďami žalobcu a na pojednávaní neboli vznesené zo strany žalobcu žiadne námietky k diktátu zápisnice.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalovanému proti žalobcovi priznal súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

20. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Považoval rozsudok v celom rozsahu za nesprávny, vydaný v rozpore s ústnymi prednesmi, ako aj v rozpore s listinnými dôkazmi a písomnými vyjadreniami. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne aby rozsudok v celom rozsahu zmenil.

21. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Poukazoval na povinnosti uložené súdu prvej inštancie v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu (viď uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.8.2017 č.k. 3Co 377/2016) s odkazom na ustálenie predmetu konania procesným postupom v zmysle § 139 a nasl. CSP, vysporiadaním sa s pasívnou legitimáciou žalovaného a preskúmaním naplnenia zákonných predpokladov titulom uplatneného nároku z ušlého zisku t.j. preskúmať či žalovaný dal súhlas žalobcovi na prenájom nebytových priestorov ďalším podnájomcom.

22. K ustáleniu predmetu konania žalobca uviedol, že na pojednávaní dňa 12.3.2018 súd prvej inštancie ustálil predmet konania v zmysle jeho žaloby zo dňa 18.7.2002 so zreteľom aj na zvukový záznam z pojednávania zo dňa 15.3.2018, pričom v zápisnici z pojednávania nie je uvedené, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach. Preto mal za to, že súd prvej inštancie sa s jeho vyjadrením zo dňa 2.11.2018, ktorým upresnil aktuálny žalobný petit sa dôsledne nevysporiadal, nakoľko žalobu žalobcu o náhradu ušlého zisku za obdobie od 1.8.1998 do 30.6.2000 súd zamietol, ale titulom vznesenej námietky premlčania žalovaným. Bol toho názoru, že nakoľko sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho prípisom zo dňa 2.1.2018 v spojení s jeho prípisom zo dňa 23.9.2015, bolo porušené jeho ústavné právo na súdnu ochranu, keďže v podaní zo dňa 2.1.2008 ustálil žalobný petit. Mal za to, že k ustáleniu predmetu konania došlo v rozpore s procesným postupom podľa § 139 a nasl. CSP, nakoľko žiadal ušlý zisk už len za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003.

23. Čo sa týka pasívnej legitímácie žalovaného, žalobca mal za to, že X.. S. K.J. bol jeho solidárnym spolunájomcom ale len do 30.6.2000 a preto už za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003 nemohol byť pasívne legitimovaný v tomto spore, keďže od 1.7.2000 už nebol solidárnym spolunájomcom so žalobcom a to s poukazom aj na prehlásenie X.. S. K. uvedené v zápisnici z pojednávania zo dňa 6.3.2018 na str. 3 ods. 1 riadok 8 a 9 kde uviedol „ po 1.6.2000 som už podnikal sám“. Preto len žalobca je oprávnený uplatniť nárok titulom ušlého zisku za obdobie od 1.7.2000 do 31.3.2003 voči žalovanému v tomto spore označenom.

24. Následne poukazoval na spornosť posudzovania nároku v zmysle Obchodného zákonníka, prípadne Občianskeho zákonníka a rovnako aj na to, že žalovaný súhlasil s podnájomom firmy NIKÉ, ako s podnájomom firmy SOKOLOVA v zmysle zmlúv o podnájme č. 01/97 a č.1/98 v zmysle článku VI, keďže bolo dojednané, že prevádzkové réžie za spotrebu vody, elektrickej a tepelnej energie, si budú hradiť uvedení podnájomcovia zo svojho, prípadne im boli zaslané faktúry na nimi spotrebovanú vodu, elektrickú a tepelnú energiu. Poukazoval na to, že nájomný vzťah medzi ním a žalovaným uzavretý na základe predmetnej nájomnej zmluvy zo dňa 21.12.1996 skončil dňom 31.3.2003 s odkazom na citované rozhodnutia súdu, pričom z odôvodnenia rozsudku ale nevyplýva, kedy X.. S. K. ukončil nájom podľa predmetnej nájomnej zmluvy. Aj keď súd prvej inštancie uviedol, že absentuje akékoľvek preukázané porušenie záväzkovoprávneho vzťahu vyplývajúce z uzatvorenej nájomnej zmluvy, resp. z porušenia iných povinností stanovených zákonom, v príčinnej súvislosti s ktorými im vznikla ujma v majetkovej sfére, dôsledne sa súd nezaoberal otázkou porušenia záväzkovoprávneho vzťahu žalovaným, keďže sa nevyjadril ku konaniu žalovaného, ktorý použil tieto priestory nájmu vo svoj prospech a bez toho, aby ich dal k užívaniu žalobcovi ako druhému nájomcovi v zmysle predmetnej zmluvy, na čo poukazoval aj odvolací súd vo svojich zrušujúcich rozhodnutiach.

25. Žalobca nesúhlasil s odôvodnením súdu prvej inštancie, so zreteľom na nedostatok skutkových tvrdení a neunesením dôkazného bremena z jeho strany a to s poukazom na citované rozhodnutia odvolacieho súdu v danom spore, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.10.2017 č.k. 14Co 16/2017-756, z ktorého si nedôvodne súd prvej inštancie vybral len niektoré časti a absolútne ignoroval právne relevantnú skutočnosť, že v konaní na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 15C 261/2015 sa domáhal ušlého zisku za iné obdobie t.j. za obdobie od 1.4.2003 do budúcnosti a so zreteľom aj na to, že po dátume od 1.4.2003 už nebol v nájomnom vzťahu so žalovaným na základe predmetnej nájomnej zmluvy.

26. Ku skutočnosti nesplnenia zákonných podmienok, t.j. neudelenia písomného súhlasu žalovaného k uzavretiu zmlúv o podnájme s inými osobami, žalobca poukazoval na uzatvorenú nájomnú zmluvu na časť nebytových priestorov druhého nadzemného podlažia s firmou NIKÉ s.r.o., Panenská 7, Bratislava, ako aj na výpoveď svedka K.. Š. W., že nebytové priestory mali v nájme aj iní podnikatelia, ktorí tam zriaďovali prevádzky na podnikateľské účely, čo bolo podmienené súhlasom žalovaného a preto žalovaný musel dať súhlas na podnájom týchto priestorov.

27. Preto mal žalobca za to, že ak boli uzatvorené zmluvy o podnájme s uvedenými firmami, možno tento súhlas vzťahovať aj na ostatné podnájmy a považovať takto udelený súhlas zo strany žalovaného za všeobecne udelený generálny súhlas.

28. Poukazoval na kópie zmlúv o podnájme s NIKÉ č. 1/98, ako aj s p. I.B. č. 1/97, keďže samotný žalovaný zmluvy o podnájme zaslal svojím prípisom zo dňa 3.10.2002 Okresnému súde Humenné vo veci sp.zn. 7C 668/2001, v ktorom sa dožadoval plnenia z tejto zmluvy o podnájme nielen medzi žalobcom a firmou NIKÉ, ale aj zo zmluvy o podnájme č. 1/97 medzi ním a Sokolová, o čom predložil aj dôkaz - Zmluvu o podnájme s firmou X.. O. I.E. - PAVLIN, Humenné, Mierova 84 č. 1/97 uzatvorenú dňa 22.9.1997, bez X.. S. K., čo je aj predmetom exekučného konania a nároku uplatneného v rámci exekučného konania titulom právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 9.7.2013 č.k. 7C 668/2001-964 a to dávajúc do pozornosti aj ďalšie zmluvy o podnájme na str. 17 podaného odvolania, ktoré len hovoria o udelení generálneho súhlasu na uzatváranie podnájomných zmlúv s ďalšími tretími subjektami. Preto neboli splnené zákonné podmienky pre nepriznanie ušlého zisku.

29. Na záver dával žalobca do pozornosti zmenu rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C 1285/00-31 zo dňa 1.2.2001 rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.5.2002 č.k. 4Co 316/2001, ktorými súd rozsudkom určil, že nájomná zmluva č. 512-037/96 zo dňa 21.12.1996 je neplatná.

30. Preto mal za to, s poukazom aj na ďalší priebeh tohto konania, že X.. S. K. dobrovoľne ukončil nájom podľa nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX do 30.6.2000. Následne sa žalobca vyjadroval, s poukazom na výpoveď X.. S. K. na pojednávaní konanom dňa 8.10.2013, k užívaniu nebytových priestorov daných im do podnájmu zo strany žalovaného, s čím sa odvolací súd absolútne nevypradal a len uviedol, že žalovaný nie je legitimovaný v tomto spore. V týchto súvislostiach preto žalobca považoval tvrdenie žalovaného, ako aj záver súdu prvej inštancie o neexistencii jediného všeobecného generálneho súhlasu žalovaného pre žalobcu a X.. S. K. na uzatvorenie zmlúv o podnájme s tretími osobami po

16.1.1997 do budúca za nesprávny, t.j. účelový, s odkazom v tomto smere aj na uznesenie NS SR zo dňa 25.9.2017 č.k. 4Cdo 33/2017, ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 11.2014 sp.zn. 4Co 233/2013, 4Co 235/2013, 4Co 259/2014, ktorým bolo zamietnuté žalobcovo odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 9.júla 2013 č.k. 7C 668/2001-964 a rovnako súd procesne pochybil, keďže po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania neoboznámil strany sporu s obsahom spisu.

31. Žalobca zaslal nový dôkaz a to rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 12.2.2018 č.k. 18C 238/2015-344, proti ktorému žalovaný nepodal odvolanie a z ktorého vyplýva, že prenajímal predmetné priestory ďalším osobám a že táto skutočnosť medzi stranami sporu nikdy nebola sporná, čím možno jednoznačne hovoriť o všeobecnom generálnom súhlase k všetkým podnájomom po 16.1.1997 s tretími osobami do budúca zo strany žalovaného (viď pripojený rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 18C 238/2015-344 zo dna 12.2.2018).

32. Žalobca v doplnení k odvolaniu, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 23.4.2018, poukazoval na uzavretie ďalších podnájomných zmlúv uzavretých medzi svedkom X.. S. K. O. I. N.. S. A..

33. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

34. Uznesením Okresný súd Košice I č.k. 15C 226/2015-709 zo dňa 25.4.2018 zamietol návrh žalobcu na opravu rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.3.2018 č.k. 15C 226/2015-659 doručeného súdu prvej inštancie dňa 17.4.2018 s tým, že v odôvodnení tohto uznesenia uviedol s odkazom na ust. § 224 CSP, že nakoľko neboli dôvody na vykonanie opravy rozsudku, súd návrhu žalobcu na opravu rozsudku nevyhovel, dávajúc do pozornosti na porovnanie znenie odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj písomné podania žalobcu, taktiež prehlásenie žalobcu na pojednávaní konanom dňa 15.3.2018 t.j. body 3 a 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

35. Žalobca proti hore uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie, v ktorom poukazoval na poníženie ním uplatneného žalobného nároku na ušlý zisk dávajúc do pozornosti záznam z technického zariadenia zachytávajúci jeho prejav na pojednávaní zo dňa 15.3.2018 v tom znení, že žiadal ušlý zisk za obdobie od 1.8.2002 do 31.3.2003 t.. z a 8 mesiacov v sume 8x 1.099,-eur, t.j. 8.792,-eur s tým, že konanie sudkyne na tomto pojednávaní považoval za nezákonné a malo vplyv na zle ustálený predmet konania. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie, prípadne ho zmenil, pričom v doplnení k podanému odvolaniu uviedol, že vyčísluje celkový ušlý zisk za obdobie od 1.8.2002 do 31.3.2003 v sume 8.792,-eur a to na sumu 8.792,-eur, pričom ušlý ziska za obdobie od 1.8.2000 do 31.3.2003 nevzal späť a keďže ním nebol ustálený predmet konania v zmysle § 139 ods. 1 CSP mal za to, že ním podané odvolanie proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie je dôvodné.

36. Podaním zo dňa 23.5.2018 na čl. 724 žalobca upresnil svoje označenie ako fyzickej osoby pod menom X.. S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX H., o čom predložil potvrdenie o ukončení podnikania zo dňa 23.5.2018 (čl. 725 spisu).

37. V ďalších podaniach doručovaných súdu prvej inštancie žalobca opätovne poukazoval na danie generálneho všeobecného súhlasu zo strany žalovaného a splnenie zákonnej podmienky k uzatváraniu zmlúv o podnájme z jeho strany, ako aj zo strany X.. S. K. s tretími osobami.

38. Žalovaný, čo sa týka odvolania voči napadnutému uzneseniu zo strany žalobcu v podanom vyjadrení navrhoval, aby napadnuté uznesenie odvolací súd potvrdil.

39. Odvolací súd s odkazom na ust. § 374 ods. 3 veta druhá CSP podanie žalobcu doručené Krajskému súdu v Košiciach dňa 11.7.2018 nedoručoval žalovanému na vyjadrenie, nakoľko to postačovalo na zachovanie práva na spravodlivý proces, so zreteľom na už podané vyjadrenie k odvolaniu žalobcu vo veci samej a ich vyjadrenia.

40. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385

ods. 1 CSP a contráριο v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska podľa obsahu uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a to potom, čo odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu proti výrokom rozsudku o nevyhovení návrhu žalobcu na opravu zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.3.2018, ako aj nepripustení zmeny žaloby v zmysle podaní žalobcu zo dňa 22.2.2018 a 14.3.2018 v zmysle § 386 písm. c/ CSP, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné s odkazom na ust. § 357 CSP s tým, že odvolací súd rovnako v zmysle § 386 písm. c/ CSP odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 15C 226/2015-709 zo dňa 25.4.2018, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na opravu napadnutého rozsudku, nakoľko oprava napadnutého rozsudku smerovala voči jeho odôvodneniu a v zmysle ust. § 357 písm. f/ CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnosti, okrem odôvodnenia.

41. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. novembra 2018 o 10.50 hod. , v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II.posch. v zmysle ust. § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1,3 CSP s tým, že v odvolacom konaní bol vecne preskúmaný len rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v celom rozsahu a o náhrade trov konania, nakoľko len proti týmto výrokom napadnutého rozsudku je žalobca oprávnenou osobou na podanie odvolania a to spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalobcu podľa ich obsahu v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Nakoľko súd prvej inštancie vo veci konal aj v čase účinnosti ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účinného do 1.7.2016, odvolací súd odkazuje na ust. § 470 ods.1, ods. 2 veta prvá CSP, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

42. Odvolací súd s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie v tom znení, že nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalovaný udelil žalobcovi písomný generálny t. j. všeobecný súhlas na prenájom nebytových priestorov tretím osobám, ktorý bol vyžadovaný podľa článku VI bod 10 predmetnej nájomnej zmluvy, nemohli byť zo strany žalobcu naplnené zákonné predpoklady titulom náhrady škody, t.j. ušlého zisku, nakoľko pre naplnenie náhrady škody titulom ušlého zisku, či už s odkazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka a tak ako to učinil aj súd prvej inštancie Obchodného zákonníka v zmysle ustanovení § 373 a § 486 ObZ je potrebné žalobcom v spore preukázať porušenie právnej povinnosti t.j. protiprávnosť, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnosťou a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne a ich existenciu musí preukázať v konaní poškodený, keďže ujmou v zmysle § 380 Obchodného zákonníka je ujma, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s porušením záväzkových povinností škodcu, nakoľko škodou sa rozumie skutočná ujma, t.j. majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodovou udalosťou a ušlý zisk, t.j. zisk, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nenastala škodová udalosť.

43. Keďže udelenie všeobecného písomného súhlasu žalovaného žalobcovi na podnájom prenajatých nebytových priestorov tretím osobám, vyžadovaný podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy žalobca v konaní nepreukázal, pričom udelenie osobitného súhlasu na prenájom nebytových priestorov tretím osobám nemá vplyv na dôvodnosť uplatneného nároku, z dôvodu nenaplnenia zákonných predpokladov ušlého zisku.

44. Rovnako z výsledkov vykonaného dokazovania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu nevyplývalo, aby žalovaný bez vedomia žalobcu a dania všeobecného súhlasu, dal do podnájmu nebytové priestory iným subjektom, čím by žalobcovi znemožnil dosahovať ušlý zisk.

45. Nakoľko absentuje na strane žalovaného akékoľvek preukázanie porušenia záväzkovoprávneho vzťahu vyplývajúceho z uzatvorenej nájomnej zmluvy, resp. porušenie iných povinností stanovených zákonov, v príčinnej súvislosti s ktorými by vznikla žalobcovi ujma v majetkovej sfére žalobcu, v dôsledku ktorej by u žalobcu nedošlo z hľadiska danosti škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt žalobcu, ktoré by sa dali očakávať s prihliadnutím na pravidelný priebeh veci, (žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno) dôsledkom nepreukázania zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu ušlého zisku, správne súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu zamietol.

46. Odvolací súd apeluje na to, že X.. K. po doručení výpovede z predmetnej nájomnej zmluvy žalovanému prenajaté priestory odovzdal, čo vyplýva aj z právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Humenné zo dňa 16.11.2004 č.k. 6C 175/2003-142, zo dňa 4.11.2016 sp.zn. 15C 261/2015, ako aj právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.6.2001 č.k. 26C 55/2006-460, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne v bode 52 na str. 13, ako aj na to, že nájomný vzťah, ktorý bol sporovými stranami založený predmetnou Nájomnou zmluvou č. 512-037/96 o nájme a podnájme nebytových priestorov zo dňa 21.12.1996 nachádzajúcou sa na čl. 67 v spise sp.zn. 34C 108/2002, na základe platne doručenej výpovede ku dňu 31.3.2003 skončil uplynutím výpovednej lehoty, pričom od 1.7.2000 už ale X.. S. K. prenajaté priestory so žalobcom neužíval, keďže po doručení výpovede zo strany žalovaného prenajaté priestory riadne odovzdal žalovanému. Preto žalobca od tej doby už podnikal v predmetných nebytových priestoroch sám a aj keď predložil podnájomne zmluvy o daní súhlasu v zmysle článku VI bod 10 nájomnej zmluvy, išlo len o individuálny súhlas žalovaného v rámci tohto podnájmu, nie generálny t.j. všeobecný súhlas žalovaného, so zreteľom aj na znenie článku VI bodu 10 predmetnej nájomnej zmluvy, ktorého danosť ale nemal vplyv na nedôvodnosť uplatneného nároku.

47. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP v spojení s výrokom o trovách konania, ktorý je rovnako vecne správny.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia o výške priznaného nároku rozhodne súdny úradník v konaní na súde prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).